

denne Lovgivning inddraget under Arbejdsanvisningslovgivningen. Det ærede Medlem støttede blandt andet sine Udtalelser paa den Henstilling, der kom fra den internationale Konference i Washington af 1919, om at afskaffe Fæstevirksomheder, hvor de var, og ikke oprette nye Virksomheder af den Art. Jeg tror, man skal betænke sig ikke saa lidt paa at tage det af det ærede Medlem foreslaaede Skridt. Som allerede nævnt benyttes denne Lovgivning af mange her i Landet, og denne Maade at tilvejebringe Forbindelse mellem arbejdssøgende og arbejdsgivende paa er jo ikke, selv om der ydes et Vederlag, saa overordentlig kostbar. Paa den anden Side er Arbejdsanvisningskontorerne, som jo ganske vist er gratis for den enkelte, vistnok i mange Tilfælde særdeles dyre for Stat og Kommune. En af det ærede 12te tingvalgte Medlems Partifæller i det høje Folketing udtalte under Forhandlingen om Arbejdsanvisnings- og Arbejdsløshedslovsforslaget i forrige Maaned blandt andet, at der, siden Arbejdsanvisningslovens Ikrafttræden i 1913, var blevet oprettet en Mængde Arbejdsanvisningskontorer, men nogle, sagde han, har intet haft at bestille, og han fremhævede Eksempler paa, at der var enkelte Arbejdsanvisninger, som havde kostet 100 Kr. Der er Kontorer, sagde det ærede Medlem, hvor der i et helt Aar kun har været givet 3—4 Anvisninger, og det bevirker, at Institutionen bliver meget dyr. Det var altsaa Forholdet ved de Kontorer, hvor der var lidt at bestille. Men heller ikke om de Kontorer, der havde den største Betydning og Forretning, mente han, man kunde sige, at de egentlig havde hjulpet paa Forholdene. De havde ikke kunnet have mindste Betydning, og deres Anvisning af Beskæftigelse til arbejdsløse var uhyre ringe. Han gjorde gældende, at Arbejdsanvisningskontorerne ikke var i Stand til at skaffe en eneste Arbejdsdag, og det er selvfølgelig ogsaa rigtigt. Dernæst sagde han, at de kunde dirigere Arbejdskraft fra det ene Sted til det andet, men han tilføjede rigtignok, at det jo i den Henseende ogsaa var gaaet udmærket tidligere. Disse Udtalelser findes i Folketingstidende Sp. 987. Det er netop ogsaa det, jeg mener, at det er egentlig gaaet helt godt tidligere, og derfor er det, at jeg, inden denne Sag forlader det høje Landsting, vil advare imod, at man gaar bort fra Fæstevirksomhedens tilvante Ordning. Anvisningskontorerne, siger det ærede Medlem af Folketinget,

har kostet Staten og Kommunen mange Penge, uden at der egentlig kan siges at være fremkommet Resultater af deres Arbejde — der maa dog her menes *tilfredsstillende* Resultater. Men da der saaledes ogsaa blandt det ærede 12te tingvalgte Medlems Partifæller findes Folk med dette Syn paa Sagen, og jeg tillige ved, at der i de andre politiske Partier paa Tinge er adskillige, der nærer Tvivl om det rigtige i at gaa bort fra Fæstevirksomheden, saa er det, jeg vil advare imod, at man gaar den af det ærede Medlem anviste Vej. Det lyder jo meget godt at henvise til den internationale Konference i Washington, men et Land som England har dog taget Afstand fra den, netop fordi man i England, saa vidt jeg ved, er særdeles tilfreds med den Fæstevirksomhed, som findes der; og der er ogsaa andre Lande, som har taget Afstand.

Af disse Grunde vil jeg for det første anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for Lovforslagets Vedtagelse, saa at den Fæstevirksomhed, der har virket tilfredsstillende i Moderlandet, udvides til de sønderjydske Landsdele, og dernæst vil jeg advare imod at følge den af det ærede 12te tingvalgte Medlem anviste Vej.

Carl F. Madsen: Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) henviste til, at man i England skulde være meget tilfreds med Fæstevirksomheden. Det er jeg ikke i Stand til at udtale mig om, thi det har jeg intet Kendskab til, men derimod har jeg Kendskab til Forholdene i Tyskland, hvor man har et meget udviklet Anvisningssystem, bygget paa samme Grundlag som vort. I 1914 havde jeg Lejlighed til at bese den offentlige Arbejdsanvisning i München, hvor man har en hel Ejendom med Anvisningskontorer baade for Arbejdere og for Tjenestetyende. Naar en Frue ønsker et Tjenestetyende, henvender hun sig i denne Bygning — hvor Tyendet ogsaa kan henvende sig — og aftaler Betingelserne. Men dette koster ingenting, det er den store Forskel paa Forholdene her og dér. Nu siger det ærede Medlem, at vore Fæstekontorer ikke er dyre, men jeg mener dog, at naar man afkræver et Tjenestetyende for det første 75 Ø. for at blive indskrevet i Protokollen — det er Taksten her i København, og det er vist noget lignende i Provinsen — og derefter for at anvise en Plads afkræver det indtil 4 Kr. af den forholdsvis ringe Løn, et Tjenestetyende oppebærer, saa maa det siges at være ret dyrt. — Der henvises til, at det i